

సూర్య- పైకావిభవము

సూర్యపైకావిభవము - వీ.వి. వ్రాసిన కథానుకూలము

కై సుప్రభాత సమయాన యే ను గు ఘీంకారం.

అప్పులరావు ఉలిక్కి పట్టాడు. మామూలుగా నిద్రలో కాదు.

ఆరు మాసాలుగా అద్దె బకాయిపడ్డ అద్దె ఇంట్లో కూర్చుని టీ కొట్టునుండి తెప్పించుకున్న ఆరువు టీ త్రాగుతూ, ఆరిపోసిన ఆర బీడీ వెలిగించుకొని పొగను విలాసంగా గాలిలోకి రింగురింగులుగా విడుస్తూ, ముళ్ళపూడి ఋణానందలహరి చదువుతూ, కొత్త అప్పలు చేయటం ఎలాగా అన్న ఆలోచనలతో సతమత మవుతున్న శుభ సందర్భంలో ఇది వివటం జరిగింది.

గుమ్మం ముందు యేనుగు ఆగింది.

తర్వాత విక్రమార్కుడు కనిపించాడు.

అప్పులరావు కామ రూప విద్య జ్ఞాపకం లేనందుకు విచారించాడు. పెరటి గుమ్మం లేకుండా గది కట్టించినందుకు ఇంటిగల ముసలమ్మను ముప్పైతిట్లు తిట్టాడు.

ఏనుగుంటే యేనుగుకాదు... అది ఇంపాలాకారు.

విక్రమార్కుడంటే విక్రమార్కుడు కాదు .. ఆతను సవరాజు.

సవరాజు ఇంపాలా కారు ఓనరు.

అప్పులరావుకు చిన్ననాటి మిత్రుడే కాకుండా ఆగొందలు అప్పిచ్చిన ఆపద్యాంధవుడు.

ఆరు సంవత్సరాలనుండి అప్పవనూలు చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న అద్వి తీయ శూరుడు.

సెల్ కు రెడీ అవుతున్న సినిమాహీన డ్యూప్ లా బండెండంత చిరు నవ్వు మొఖాన తగిలించుకుని ఎదురెల్లాడ అప్పులరావు. సవరాజు ముఖం మసాలా వడలు కాగుతున్న మూకుడులా ధుః ధుమలాడుతోంది. “హలో” అనబోయినా లిక్కరుచుకున్నాడు. ముళ్ళపూ, భాషలో దాని కర్తం వేరు. ఇద్దరి మధ్య గెండుక్షణాలు నిశ్శబ్దం బంతాట అడకుంది.

“ఒరేయ్ సవరా! (సవరాజు చిన్నప్పటి ముద్దుపేరు) ఆగొందలు అప్పవనూలు చేసుకోవడానికి, పడడుగుల ఇంపాలాకారు వేసుకుని, ఈ వాడనంతా అదరగొట్టడానికి రావటం బాగులేదురా. నీలాంటి వాళ్ళ జులుం తగించడానికే ప్రభుత్వం పెట్రోలు ధర పెంచినా నీకింకా బుద్ధి రాలేదురా. కాకిచేత కబురంపినా కనీసం కార్డుముక్క రాసినా నేను రానా” అన్నాడు.

సవరాజుకు కోపం రాలేదు. నవ్విచ్చింది.

“ప్రభుత్వం యేంచేసినా పెద్దాళ్ళ మంచికోసమే చేస్తాది. లీటరు పదిరూపాయలు చేసినా ప్రజలే భరిస్తారు. ఎలాగంటావా మే మిచ్చే డబ్బుమీద వడ్డీ రేటు పెంచేస్తాం. ఈ లిటిగేషను నీకు తెలియదులే ప్రజలు వేరూ - ప్రభుత్వం వేరూ” అన్నాడు. గదిగోడలు చలుమూలలా చూస్తున్నాడు. విలువైన వస్తువేమీ కనిపించలేదు. గిన్నె, కంచం, ముంత గూడా లేవు. అంగుళంలో పదో వంతు వరకూ కాశీ, సిం... కి... /

డివానలో ఆశ్రయంకోసం తలదాల్చు
న్న ఆ ర జనుల్లో గదిలో ఒకమూలగా
క్రమించుకున్నాయి.

అతని చూపులో ఆకలిని గ్రహిం
నాడు అప్పులరావు. మళ్ళా మరొక చిరు
పువ్వు తగిలించుకున్నాడు.

“చాలా గొప్పగా చెప్పావు సవ
రాజు! నువ్వీ వడ్డీ వ్యాపారాలు
చూసేసి, వాచ్చే ఎలక్షన్లలో ఎమ్మె
ల్యేగా నిలబడిపో. తిన్నదియ్య నా
చేతిలో ఈ సిటిలో సగంకు మెగా తెలి
సిన వోటున్నాయి. తెలవడమంటే నీకు
దగ్గరగానే వాళ్ళందరి దగ్గర అప్పతీసు
కున్నాననుకోకు. నాకున్న పలుకుబడితో
నువ్వు ఎమ్మెల్యే అయిపోయి, ఆ తర్వాత
మళ్ళి తిప్పడవికి పోటీచేయి. తప్పకుండా
అవుతావు. అప్పుడు నేను నీకు మద్ద
తుగా వుంటాను.” ఇంకా యేమో చెప్ప
బోతున్నాడు. అంతలోనే అప్పలరావు
కాలరు పట్టి సవరాజు చేతిలోకివచ్చింది.

“ఒరేయ్! ఇలాంటి డైలాగులు చాలా
సంవత్సరాలనుండి విన్నారా! ఇకనువ్వు
బాకీ తీర్చడానికి నాకు అరచేతిలో
ఉసిరికాయలు చూపించకు. కొత్త డైలా
గులు చెప్పకు. రేపు వాకటో తారీకు.
జీతాలు ఇస్తారు. ప్రతి నెలా నువ్వు
తప్పించుకుంటున్నావు. అంచేత నిన్ను
మా ఇంట్లో గదిలో వుంచి తాళంపేసి,
రేపు సరాసరి నిన్ను ఆఫీసుకు తీసుకెళ్ళి
నీచేత జీతం తీసుకొనింపజేసి, ఆ డబ్బు
నేను తీసుకుంటాను” అన్నాడు ధృడంగా
వినిమాలో విలన్ లా.

అప్పలరావు బ్రతిమాలాడు. చచ్చి
కాదు కనుకన ఆడపిలనె పుడతా

నన్నాడు. దాంతో సవరాజు మరీమండి
పోయాడు. దరిద్రుడా ఈ రకంగా నా
దగ్గర డబ్బును ఇతరులకు కట్నరూపంలో
పంచమంటావా అని కోపంతో జుత్తు
పీక్కున్నాడు. సవరాజు వేసుకున్న
సిల్కులాల్ని అప్పలరావు కన్నీటితో
తడిచిపోయింది. ఆ తర్వాత సవరాజు
పూర్తిగా తడిచిపోయాడు. అప్పలరావు
కన్నీటితో. అయినా సినిమాలో విల
న్లలా అతనిగుండె కరగ లేదు.

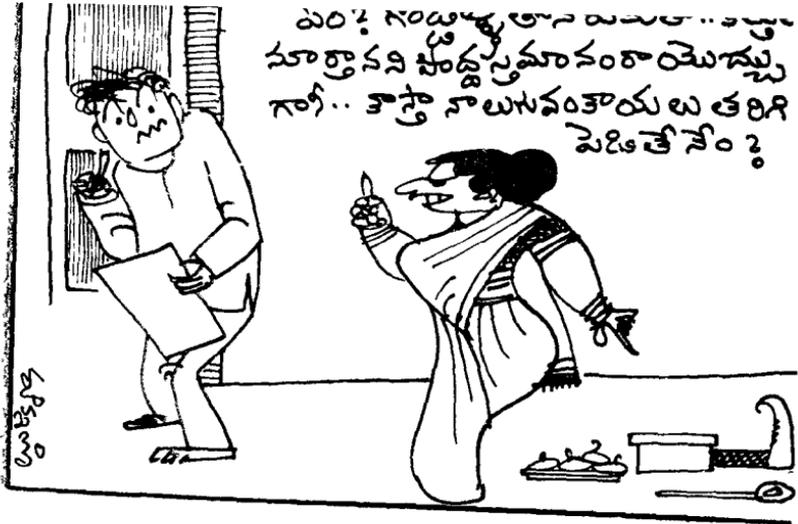
అప్పలరావు అదై గదికి తాళం
పడాది. అతని శాశీ ఇంఫాలా కారు
ముందు స్టీట్లోకి నెట్టబడాది. డ్రైవింగ్
స్టీట్లో సవరాజు కారు మున్ను తిన్న
పాములా మెత్తగా బారింది.

“ఒరేయ్ సవరాజు! నీచయోగంలో
రాజయోగం ఇదేననుకుంటాను. కలలో
ఇంఫాలాకారు నెనా ఊహించుకోని నేను
ఇంఫాలా కాళ్ళో తిరుగుతున్నాను.”
అన్నాడు.

“ఒరేయ్ అప్పలరావు రాజయోగంలో
నీచయోగం అంటే ఇదే ననుకుంటాను.
అడైదు కంకుడు కాయలతో తలన్నానం
చేయించినా మకలి వదలని తలమాసిన
నీలాంటి దద్దమ్ములకు ఆకొందలు అప్పిచ్చి
వసూలు చేసుకోవడానికి, ఆరు లీటర్ల
పెట్రోలు తగల్గింకోవాల్సిన ఖర్చు
నాదిరా” అన్నాడు యెదురుగా వస్తున్న
గడ్డిబండిని తప్పిస్తూ.

“ఒరేయ్ నువ్వు కార్యసాధకుడైన
విక్రమార్కుడిలా...”

“అదుగో మళ్ళా కొత్తరకం పొగ
డలు ప్రారంభించావ్” అన్నాడు
తరనితో బెదరిస్తూ.

“కాదురా సువ్వు నిజంగా గొప్ప పట్టుదలగల రాజవంశానికి చెందిన వాడివేలే!” అన్నాడు సీరియస్ గా.

చెప్పాడూ సమ్రాజు రాజవంశ మన గానే కొంచెం మె తటడాడు. “బితే సువ్వు భతాశుడివా?” నవ్వాడు.

“పోనీ అలాగే ననుకో. నీకు మార్గా యాసం తెలియ్యండా వుండడానికి ఒక కథ చెబుతాను. దానికి సమాధానం చెబితే ఈ నెలలో నాజీంతో అప్పటిల్చే స్తాను. ఒక వేళ చెప్పలేక పోయావనుకో నేను చెబుతాను. నాకు రెండు నెలలు గడువు ఇవ్వాలి. ఇదీ కండిషన్ చెప్పనా” అడిగాడు.

“ఓ చెప్ప” అన్నాడు ధీమాగా. కారు చెట్టు ప్రక్కలో పార్కుచేసి. “ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే మనిషి మనిద్దరికీ తెలుసు. వాడి కథ చెబు

తాను” అంటూ ప్రారంభించాడు.

* * *

చలం అని పిలువబడే సింహాచల అద్దం ముందు నిలబడి అప్పటికే అయిదే సార్లు అందంగా తల దువ్వుకోవాల. దువ్వుకున్నాడు.

“అబ్బే! యీ క్రాపు బాగులేద! ఏడుసార్లు చెరిపేసుకున్నాడు. అంతం మాత్రంగా ఆరుసార్లు పొడరుతో మేకవ చేసుకున్నాడు. ఇంకా తృప్తి కలగడం లేదు. బరగబోయే సంఘటన అతని మనస్సులో తీయని వ్రాహులు రేపుతోంది. వొక అంచున మనస్సు మల్లెల మాల లూగుతోంది. వొక అంచున మనస్సు భయాందోళన మధ్య వ్రాగుతోంది.

“ఈ గోజు సుందరితో కలిసినప్పుడు అన్ని విషయాలు మాటాడేయాలి” అను కున్నాడు. మనస్సులో మాట ఎదురుగా

లో వున్న ఆతని కా లీ వింది
ంది. ఎరువు వేసుకున్న బట్టలో టకవ్
కుని తై కట్టుకుని ఫుల్ బూటుతో
టకమని శబం చేసుకుంటూ సుందరిని
సీ వుత్సాహంతో మనస్సులోని ఉద్వే
పో చోటు చేసికోగా తొందరగా
క సాగించాడు. నడుస్తూ నాగావళీ
తీరంలోని నవ్యనూతన విరహోత్క
లా ఎదురు చూస్తున్న, సుందరిని
హించుకున్నాడు.

* * *

చలం ఆనబడే సింహాచలం అనే బీద
లేజీ విద్యార్థి సుందరిని చాలా
ధంగా ఘోషంగా ప్రేమించాడు.
ని ప్రేమ లోతు, బంగాళా ఖాతం
తూ ఒక్కటే. అందరూ ప్రేమించ
నికి, సింహాచలం ప్రేమంచడానికి
ంతో తేడా వుంది. సుందరి అందగ తై
క పోవచ్చు. మరులు తుమ్మెద
క్కలు కాకపోవచ్చు. పసిమి పచ్చని
హం, నడుముందా లేదా ఆనేసోయగం.
తుకు తగ్గలావు, బుగ్గలో ఎర్ర గులా
ల కాంచులు, ఇవన్నీ సుందరి అందానికి
్యలిఫికేషన్లులా డిగ్రీలు అక్కరేడు.
ందరు అందాన్ని చూసి ప్రేమిస్తే,
ందరు చలాకీతనాన్ని చూసి ప్రేమించ
చ్చు. కొందరు చిలిపితనాన్ని చూసి
ప్రేమిస్తే కొందరు హుందాతనాన్ని
ూసి ప్రేమించవచ్చు! ఇందులో ఏ
రతా సుందరిలో లేదు. తనకో ఆడ
గోడు కావాలి. అందుకు ప్రేమించా
ంటుంది సింహాచలం మనస్సు.

సుందరి అసలు పేరు 'బాలాత్రిపుర

సుందరి. సుందరి అనిపేరు సురతంగా
మార్చుకుంది. సుందరికో పేరుకు తగ్గ
అందం లేకపోతే మానె, అందవికారం
కూడా వుండనేమాట మిత్రులనుకుంటూ
వుంటారు. ఒకమిత్రుడు యీ విషయం
ముచ్చటిస్తే 'నాకళ్ళతో చూడు ఆ
అమ్మాయి అందాలు నీకు కన్పిస్తాయి'
అన్నాడు. ఆ దెబ్బతో ఆవచ్చిన మిత్రుడు
వచ్చినట్లే లోక ముడుచుకు ప వెళ్ళి
పోయాడు. సుందరిని చూచే వాళ్ళకి
ఒక కన్ను మెల్ల బాగా కనిసి ఉంది.
మెల్ల అద్దప్టానికి చిహ్నమే కాకుండా,
ఆమె పుట్టుకవల్ల, ఆమెలవల్ల ఆమె
తండ్రి ఆస్తి, ఆమె పుట్టిన తరువాతి
పదిశట్లు పెరిగిందన్న నమ్మకం వున్న
వాడు. ఏది ఎలాగ వున్నా చలం
ప్రేమించాడు.

చలం, సుందరి చాలా విచిత్రమైన
పరిస్థితుల్లో కలుసుకున్నారు. ఆరోజు
మామూలుగానే కాలేజీ వెళ్లాడు.
విరామ సమయంలో చలం సర్వీ చెట్ల
నీడన కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తూ రాసు
కుంటూ వుంటే సుందరికి ఆమె స్నేహితు
రాలు సరోజ మన కథానాయకుణ్ణి
చూపిస్తూ.

“తనేనే! సింహాచలం గారని ఒక
రచయిత. చలం అన్న పేరులో కథాని
కలు, వ్యాసాలు, కేయాలు రాస్తూ
వుంటారు. ఈ నెల పత్రికలో 'మనసు
గతి ఇంతేలేకథానిక వ్రాసారు' అంటూ
పరిచయం చేసింది.

సుందరి అలాగా అంటూ ఆశ్చర్య
పోయి ఆక్కడే నిలబడిపోయి 'నమస్తే'

అంది చలాన్ని చూస్తూ. ఆనుకోని సంఘటనకు చలం తడబాటుపడ్డాడు. రాస్తున్న కలాన్ని మూసేసాడు. అతను రాస్తున్న క్రేమ కేయం సంగంలో ఆగిపోయింది.

ముగ్గురూ ఇనకలో కూర్చున్నారు.

“మీ కథలు చాలా చదివాను. మీ కథంటే నేను చెబి చేసుకుంటాను, మొన్న “విధి రాకాసి” కథ ఎంతగాపుగా వ్రాసారు” అంటూ చలంమీద నున్న తన అభిమానాన్ని వెల్లడించుకుంది. ఇంతలో ఆమె కారు డ్రైవరు టిఫిన్ తెచ్చిపెట్టాడు. అది ముగ్గురూ పంచుకున్నారు.

చలం ఉబ్బితబ్బిబ్బియ్యాడు. ఒక ఆడకూతురు తన కథల్ని అభిమానించడం అతనికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. తను రాసిన కథల్ని తన లాలుకా అభిప్రాయాల్ని సుందరి ముందు ఏకరువు పెడదామని కొండంత సంబరపడ్డాడు. గానీ అప్పుడే గంటకొట్టడంవల్ల అభిమాన నటుని సినిమా ఫేయిలైన ప్రేక్షకునిలా నీరసపడిపోయాడు.

ఆ తర్వాత, ఆ సర్వీచెట్టు నీడలు, ఆ ప్రదేశంవల్లకే సమావేశ వేదికలయ్యాయి. వాల్మీద్దరూ కథల్ని గురించి, కథకుల ఓరించి, రచయిత్రుల గురించి, ప్రతికల ఓరించి, సినిమాల గురించి, చర్చించుకోవటం, మామూలు క్రేమకథల్లో ప్రేయసీ ప్రియులు కలుసుకున్నంతగా మామూలైపోయింది.

ఆ సమావేశంలో సుందరి గురించి చలానిక చాలా విషయాలు తెలిసాయి. ఆమెకు తల్లి లేదు. తండ్రికి ఒక్కరే

కూతురు. ఆమె ఇంట్లో అల్లారు ముద్ద పెరిగింది. ఆమె ఇష్టానికి తండ్రి అడ్డు చెప్పడు. అయితే చలం విషయ సుందరికి అతనిచ్చారా ఏమీ తెలియ

రచనలమాట ఎలాగున్నా ఆ దేశంలో రచయితలకు కొడవలేదు. సిం చలం అనబడే చలం రచనలు చేయ రచనలు వండుతాడు. రచన రచి ఎ గున్నా వంటకిం తయారైందా లే అన్న విషయమే అతనికి ప్రధాన సుందరికి కూడా కథలు రాయాల; ఉత్సాహం గమించి తన కథకి సుందరి పేరుతో పెట్టి పంపించాడ ఆంధ్రదేశంలో ఆడ రచయితలకు ఉండే హిందూ, గ్లామరు మొగ రచయితల లేదన్న సంగతి చలానికి బాగా తెలుసు. ఆసలు ఆశ్చర్యపడకుండానే సుందరి అనలి కాలంలో రచయిత్రుగా మంపేరు వచ్చింది. అందువలన సుందరిచలం సాన్నిహిత్యం బాగా పెరిగింది. సుందరూ కూడా ఉడతా భక్తిగా కథలకు ప్లాట్ అందించటం ఇద్దరూ కలిసి రాయటం మొదలైనవి చేసారు. పేరు వచ్చిందన్న స్వార్థంతో కానీయండి, మరేదైనా కానీయండి. సుందరికి చలంమీద కృతజ్ఞతాభావం, పెరిగింది. చాలాసార్లు సుందరి దివ్యభవనానికి వెళ్ళాడు. సుందరి తండ్రిని పరిచయం చేసింది. ఆయన చాలా గౌరవించాడు.

అది ఫ్రెన్డలియర్ కావటంతో కథ రచనకు తాత్కాలికంగా స్వస్తి చెప్పి, ఇద్దరు పరీక్షల్లో సీరియస్ గా చదివారు. మామూలుగా చలం

రికి పార్టు మిగిలిపోయింది.

* * *

ప్పటికే సుందరివచ్చి కూర్చుని ఏదో కుంటోంది. సూర్యుడు చీకటి ఎరుపు నిని సముద్ర గర్భంలో చాచుకుంటు డు. చెమటలు కక్కుకుంటూ ఆదరా ాగా వచ్చి కూర్చున్న చలాన్ని సి నవ్వింది.

“ఏదో విషయముంటే గానీ ఆమ్మాయి య నవ్వరే. సంగతేమిటి?” అన్నాడు ం రుమాలలో ముఖంతుడుచుకుంటూ. కెరటాల మీదనుండి వచ్చే చల్ల లి వాణ్ణి శరీరాల్ని మెత్తగా తాప ింది.

“కొత్తకథ. స్వంతంగా రాద్దామను న్నాను. ఈ కథలు, కథారచన తలుచు ంటే నాకు యొక్కడలేని ఆశ్చర్య ంస్తుంది. సృష్టికర్త తన ఇష్టం వచ్చి ళ్లు మనుష్యుల్ని సృష్టించినట్లు, మనం ంసే కథల్లో పాత్రలు, మన ఇష్టంవచ్చి ళ్లు మలుచుకుంటాం. అంటే కేవలం ంసం గూడా సృష్టికర్తల మన్నమాట” 30ది.

“కానీ మన జీవితాలు మలచుకోవటం యన చేతుల్లో లేదు” అన్నాడు.

“అలాగెందు కనుకోవాలి. మనం తలుచుకుంటే, మన జీవితాలు మనం చక్కగా మలచుకోగలం కదా?” అంది ఆశ్చర్యంగా అతని వేపు చూస్తూ.

“నువ్వొకా కథా సముద్రంలో మున కలు వేస్తున్నావు కదా... ఆ పార్టు పూర్తిచేయగూడదా?”

“దానిదేముంది లెండి నా ప్రశ్నకు జవాబులు చెప్పరేం” అంది.

“ఏదీ మన చేతిలోలేదు. ఒకమలుపు వరకూ, మనం ఏది జీవితం, ఏది బ్రతుకో తెలిసికోలేము. మనం ఎన్నో రకాల మనస్తత్వాలు గల పాత్రలు సృష్టిస్తాము. మన మనస్సులో చెలరేగే భావాల్ని మనం సమంగా అంచనాలు కట్టలేం. అంతవరకెందుకూ మనం ఇంతకాలంనుండి స్నేహితులం కదా. ఏనాడైనా నా మన స్సుని చదివావా నువ్వు.”

సుందరి ఆశ్చర్యపోయింది.

“ఏమండీ మీరు ఈ గోజు వింతగా మాట్లాడుతున్నారు... మీ మనస్సు నేను చదవటం మేమిటి?” అంది.

చలం తటపటాయించాడు. దూరంగా ఎక్కడో బ్రెజ్జిమీదనుండి పోతున్న బస్సు హారను శబ్దం ఆగుతూ, ఆగుతూ విన్పించు తోంది. ఏది ఏమయినా మనస్సులోవున్న దృఢనిశ్చయాన్ని చెప్పాలనుకున్నాడు గుండె దిటవు చేసుకుని.

“సుందరీ మనం కలిసిన తొలినాటి నుండి నిన్ను నేను ఆరాధిస్తున్నాను. నా మనస్సునిండా నేకాదు, నా జీవితం నిండా నీవే నిండివున్నావు. నీవు నా సౌందర్య దేవతవు. పరీక్షలైపోయేవరకూ నిరీక్షించాను. ఇక నీ నిర్ణయంపై నా బ్రతుకు భవిష్యత్తు ఆధారపడివుంటుంది.” అన్నాడు ఆకాగా ఆ మెవేపు చూసి. సుందరిబుగ్గలో యెరుపుదనం వచ్చింది. ఈ ప్రశ్న ఆ మె కథల్లోలాగే తన జీవితంలో ఇంత వేగంగా యెదురవుతుందని ఊహించ లేదు.

“ఏమండీ! మీకు మా కుటుంబం గురించి ఏమీ తెలియదు. మాదంతా ఒక చిత్ర కథ. మానాన్న గారు వర్ణాంతరవివాహం

చేసుకున్నారు. అప్పటినుండి, మా జాతి నుండి మమ్మల్ని బహిష్కరించారు. ఆ అవమానాన్ని భరించలేక దిగులుతో మా అమ్మ నన్ను కన్న తరువాత కన్ను మూసింది. మా నాన్న గారు ఎన్నో కష్టాల కోర్చి ఈనాడు ఇలాంటి ఉన్నత స్థితికి చేరుకున్నారు. వర్ణాంతర వివాహం చేసుకోవడానికి మీరు అంగీకరిస్తారా?”

చలం గుండెల్లో రాయి పడింది. యెక్కువ వివరాలు అడగలేకపోయాడు. కొన్ని గజాల దూరంగా లోటలో సుందరి తీసుకొచ్చిన ఫియట్ కారు తళతళా మెరుస్తోంది.

“సుందరి! మనం ఈ తరానికి ప్రతి నిధులం. మనం కొత్త సమాజం సృష్టించాలి. స్వతంత్ర భారతదేశంలో వర్ణాలు, అంతరాలు, మన మధ్య విభేదాలు నిర్మూలన చేయడానికి మనం కంకణం కట్టుకోవాలి” అన్నాడు ఆవేశంగా పిడికిలి బిగించి.

“మీరు నన్ను ఆరాధిస్తున్నారు. కానీ మీ ఆరాధ్యదేవత కావటానికి నాకంత సౌందర్యం లేదే” అడిగింది సందేహంగా.

“సుందరి! బాహ్య సౌందర్యంలో విలువలేదు. నీ మానసిక సౌందర్యం, మనస్తత్వం, సెంటిమెంట్లు నాకు నచ్చాయి. అదీగాక మన ఇద్దరం రచయితలం. జీవితంలో ఇంకా ముందుకు పోగలం అన్న ఆశతో మన జీవితాలు నందనవనం కావాలన్న కోరికతో నా ఆరాధనను అంగీకరించు” అన్నాడా ప్రియంగా ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

“అక్కగారు, అక్కగారు నాకో చివసాయం చేసి పెట్టరు—ఈ రెండు సీల్ లలో మందేదో, విషమేదో మరి పోయాను కొంచెం రుచి చూసి చెప్పరూ!”

సుందరి ఏటిమీద అలలను చూస్తూ కూర్చుంది. చలం చేతిలో తన చేతి మృదువుగా విడిపించుకుంది.

“యేమండీ పెండ్లికి ముందు మీర మీ జీవితాన్ని నిరుపయోగంగా సరిదిద్దుకోండి తర్వాత సంగతి ఆలోచిద్దాం” అంది సన్నగా.

చలం నీరసించిపోలేదు. ఆమె అభ్యరణ, ఆశలేని హృదయంలో వసంతగానం ఆలపించింది. ఆశ జీవితం మీద భవిష్యత్తుకు పునాది రాయి. చీకటి చక్కగా కరుగుతున్న వేళ, ఇద్దరు ప్రేమికులు యెవరి దారిన వారు వెళ్ళిపోయారు, అద్దె గదిలో పడుకున్న చలం సుందరి కోరికను అర్థం చేసుకోవడానికి, అరడజను సిగరెట్టు పెట్టెలు కాల్చిగానీ అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు. అసలే ప్రేమ వివాహమే కాకుండా వర్ణాంతర వివాహం, తండ్రి అంగీకరించకపోతే బయటకు తనతోపాటు వచ్చిన సుందరిని ఎలా పోషించగలడు. ఈ సంగతి

కొంచిన సుందరి ఆలోచనను మనస్సు నే ఆభినందించాడు అర్ధరాత్రి నిద్ర పుచ్చి చలం. టోటి రూమ్ మేట్ నిర్వచనంగా నిద్రపోతున్నాడు గురక పెట్టి.

* * *

చలానికి ఉద్యోగం వచ్చింది. అతని శ్వమీద అతను నిలబడే ఉద్యోగం. డుగావుంటే ఆడకూతుర్ని పోషించుటకు ఉద్యోగం. సుందరికి సంతోషం కలిగి వెళ్ళాలి. తన కోరిక నెరవేర్చుకోవాలి. ఉద్యోగం కోసం తను ఎన్ని కష్టాలు పడింది తలచుకుంటే తనకే శ్చర్య వస్తుంది. సుందరికి ఉద్యోగం వచ్చిన గానీ ఇంతకుముందు మాట చెప్పినట్లుగా పెండ్లికి వచ్చకుంటుంది. చ జీవితంలో వెన్నెలలు, పన్నుటిల్లులు కలిపి ఉంది. అంత ఆనందాన్ని పొందినట్లు లాంటి గుండెలో, ఇముడుచుకుని చలం సుందరి ఇంటికి వచ్చాడు. సుందరి దానిని గూర్చి రూములో సో ఫా లో కూర్చుని, యేవో ఫోటోలు చూస్తోంది. పక్కనే గుమస్తా వినయంగా చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

చాలా కాలం తర్వాత చలాన్ని చూసిన సుందరి ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించింది. చలం సోఫాలో కూర్చున్నాడు. టీపాయ్ మీదనున్న ఫోటోలు. తను ఊళ్ళో లేసవుడు ప్రఖ్యాత నట శేఖరుడు “రామేశ్వర్” యొక్క ఆ మహా నటుని అభిమాన సంఘ అధ్యక్షురాలు సుందరి తీయించుకున్న ఫోటోలవి.

“ఫోటోలు చాలా బాగా వచ్చాయి.” అన్నాడు లోపలికి వెళ్ళి కాఫీ తెచ్చిన సుందరితో.

“మీరు వూళ్ళో లేరట. మా బంట్లో తును పంపిస్తే, మీ రూమ్మేటు గారు వెళ్ళారు. “రామేశ్వర్” గారిని మీకు పరిచయం చేసి వుండేదాన్ని. మా ఇంటికి టీకి పిలిచాను. మహానటుడండీ ఆయన. ఆయన నటించిన సినిమా విడుదలైన మొదటిరోజు తప్పక చూస్తాను” అంది ఆరాధనా భావంతో.

“నిజమే సుందరి. నీ ఆశీస్సు సారం. నేను ఉద్యోగం సంపాదించుకోవడానికి వెళ్ళాను. నా జీవితాన్ని నిరుపేయంగా సరిదిద్దుకున్నాను. ఎలక్ట్రికల్ డిపార్టుమెంటులో ఉద్యోగం దొరికింది. ఇక నీవు నాకు ఆనాడు వాగానం చేసినట్లుగా మనం పెండ్లి చేసుకోవడమే తరువాయి” అంటూ చలం యెంతో వుత్సాహంగా చెప్పకుపోతున్నాడు.

సుందరి ఆశ్చర్యంగా భ్రమణి ముడి చేసింది.

“చలం గారూ! మీరు పొరబడ్డారు. నేను మిమ్మల్ని పెండ్లి చేసుకుంటానని వాగానం చేయలేదు. మీరు అడిగినప్పుడు మీరు జీవితంలో సిరపడండి చూద్దాం, అన్నాను. అంటే నా కోరికను మీరు ఇలా అర్థం చేసుకుంటే మన్నించండి. ఈనాటి ఉద్యోగం పరిస్థితుల్ని దృష్టిలో వుంచుకుని నేను మిమ్మల్ని ఆ విధంగా అర్థించాను. యేది యేమైనా మీరు ఉద్యోగం సంపాదించారు. నా శుభాభివృద్ధిని మీరు విన్నారు” అంది.

చలం త్రోగుతున్న కాఫీ పూర్తిగా విషమయమైపోయింది. భూమి తో జాటు కళ్ళు, శరీరం గిర్రన తిరుగుతున్నట్లనిపించింది.

స్వంతకాలం పరిపాలించిన మా పాత్రీ అవినీతిగా...
 తక్కువంగా ఉండాలి.. జెప్వేలీం మర్రి - జెప్వేలీం...
 వెంటనే దండరం ఉపాధ్యక్షుని దిటాసి మా కెప్టెన్
 ల్లన పాత్రీల పాత్రీ సరిపాలస్తాం!

-చుక్కోలి

చిం. బాగా హిట్ అవుతుందనుకున్న అధిమాన నలుడి సినిమా పూర్తిగా తెబ్బు తిన్న పుడు అధిమాన సంఘ సభ్యుడు పడే బాధకంటే ఆతీత మైన బాధ ఆతిని మనస్సును పొగమంచుగా ఆవరించింది. సుందరితో ఇంకేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు. సుందరి పిలుస్తున్నా వినకుండా వెళ్ళిపోయాడు. ఉద్యోగం వచ్చిందన్న సంతోషాన్ని తిరస్కారం కొండచిలువలా కబళించి వేసింది.

సరాసరి యాముకు వచ్చేసి కూర్చున్న ఆతని మనస్సు యెంతో వ్యాకులమయి పోయింది 'నా సుందరీనా ఈ మాటలంది, అని పడేపడేనాయ మరణం చేసుకున్నాడు. 'విశ్వాసఘాతానికి పేరే స్త్రీ, రాక్షసీనీ పేరే స్త్రీ' యా వర్ణిల్! వర్ణిల్!' అన్న పేరుతో ఒక డబ్బనుకుప్పెగాకధలు రాసి, పాతక ప్రపంచమీదకు వదిలేద్దామనుకున్నాడు. కానీ చాలా పత్రకలు

న్యూస్ పేపర్లు కొరతవల్ల రచయితలు కథలు పంపవద్దని ప్రకటన చేయడంతో ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు.

తనకు చేసిన మోసానికి, అన్యాయానికి, సుందరిమీద ఒక బ్రహ్మాండమయిన నాటకం రాసి, తనే హీరోగా ఆంధ్రదేశంలో ఉచిత ప్రదర్శన లిడామనుకున్నాడు. గానీ కొత్తగా చేరిన ఉద్యోగంలో శలవు లివ్వరని తెలిసిన తరువాత, ఉద్యోగం ఊడిపోతుందన్న భయంతో ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు. భగ్నప్రేమికుడు దేవదాసులా త్రాగాలనుకున్నాడు గానీ ఆర్థిక ఇబ్బందులవల్ల మానేసాడు. పోనీ కనీసం సిగరెట్లు అయినా విపరీతంగా త్రాగుదామనుకున్నాడు కానీ కొత్త బడ్జెట్ లో రేట్లు పెంచటంవల్ల అడి మానేసాడు.

అయితే ఒకరోజు 'రామేశ్వరరావు అధిమాన సంఘంవారు రామేశ్వరరావు.

దినరోజు అభినందన సభలో మాట్లాడ
 ప్పి సానిక రచయితైన చలాన్ని పిలిపే
 లం¹ రామేశ్వర్రావు నటించిన కొన్ని
 విమలలో ఆతని నటనను అనుకరించి
 తని పాత్రపోషణను గురించి చక్కగా
 గాట్లాడాడు. ఆ సభలో అభిమాన
 ంఘం ఆధ్యక్షురాలు వుంది.

ఈ సంఘటన జరిగిన రెండురోజుల
 ర్వాత సుందరి ఒకనాటి రాత్రి పార్కు
 లా డేవహాసు (చలం) రూముకు
 చ్చింది. ఆప్పుడు ఆతని రూమ్ లోవుండే
 హామ్ మేటు, రెండో ఆట సినిమాకని
 సలం జేబులో 'హలో' (బదురూపా
 నులు)ను తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. ఆనాటి
 సంఘటనకు చలాన్ని సుందరి క్షమాపణ
 గోరి సిగ్గుతో వివాహానికి అంగీకరించింది.
 చలం వారంనాడు తిరిగి వస్తాయనుకున్న
 చిత్రం కతదినోత్సవం చేసుకోవడాన్ని
 పురోగమిస్తే నిర్వాత మనస్సు యెలా
 ఉంటుందో అలాగయిపోయింది. మరు
 క్షణంలో సుందరిని తన గాఢ పరిష్కంఠం
 లోకి తీసుకున్నాడు. తర్వాత వారం
 రోజుల్లాడు, సుందరి వాళ్ళ నాన్న
 ఘనంగా పెండ్లిచేశాడు.

* * *

ఆప్సల్రావు కథ చెప్పటం మానే
 శాడు. సవ్రాజు ఆతనివేపు కొరకొరా
 చూస్తున్నాడు. ఆతని చేతివేళ్ళ మధ్య
 సిగ రెట్లు వెలగటంలేదు.

“ఇప్పుడు చెప్పు సవ్రాజూ! సుందరి
 చలాన్ని యెందుకు పెండ్లిచేసుకుంది.
 చలం సుందరిని నిజంగా ప్రేమించి పెండ్లి
 చేసుకున్నాడా? అసలు చలం యెవరు?
 నా యీ ప్రశ్నలకు సరియైన ముడి కట్టు
 విప్పకోగలిగితే నేన్నీ ఆప్సు రేపు

ఒకటో తారీఖునాడు జీతంలో తీర్చే
 స్తాను. లేకపోతే నేను చెబితే నీ ఆప్సు
 తీర్చడానికి రెండు నెలలు టైము తీసు
 కుంటాను” అని ప్రశ్నించాడు.

సవ్రాజు అయిదునిముసాలుమాట్లాడ
 లేదు.

ఆప్సల్రావు ప్రశ్న ఆతనికి ఆయో
 మయ మయిపోయింది. ఆ ప్రశ్నకు
 సమంగా సమాధానం ఆతనికి తెలుసు.
 తెలియదు. సిగ రెట్ ముట్టించుకున్నాడు.
 కారు స్టార్లు చెయ్యడానికి తాళంమీద
 చేయివేస్తే ఆప్సల్రావు తాళాలు తీసుకుని
 జేబులో వేసుకున్నాడు.

“ఒరేయ్ సవ్రాజూ, భేతాశుడిలా
 నా ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకపోతే
 తల వెయ్యి వెక్కలు (హతోస్కీ) కావా
 లని నేను శపించలేను కానీ, నీవు ఈ
 ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకపోతే, నీ
 ఇంపాలాకారు వొట్టే” అన్నాడు.

“ఒరేయ్ నేను సమాధానం చెప్ప
 లేసురా” అన్నాడు నీరసంగా. కారు
 మీద ఒట్టుతో బెంకపెట్టుకుని.

“బ్రతే మన పంచెం ప్రకారం నేను
 చెయితాను” అన్నాడు ఆప్సల్రావు.

“ఒరేయ్ పూర్వం వివాహాల్లో ఆర్ద్రత
 వుండేది. ప్రేమ వుండేది అభిమానం,
 గౌరవం, ఇవన్నీ వివాహ వ్యవస్థలో
 ఇమిడివుండేది కానీ యీనాడు ఆవేం
 లేవు...”

సుందరికి మొదటినుండి చలం అంటే
 అభిమానమే గానీ ప్రేమలేదు. కథల
 కోసం ఆతనితో స్నేహం చేసింది. ఆతని
 స్నేహ ఫలితంగా తను శ్రమ పడకుండా
 రచయిత్రి అయింది. అలాగే చలం సుంద
 రిని ప్రేమించలేదు. అతను అందగాడైనా
 బీదవాడు. తను చదివిన బోడి బియ్యోకు

రెండు మాడు వందల జీతానికి పైగా రాదు. సుందరి మొత్తం ఆనికి వారసు రాలని తెలిసి, వరాంతర వివాహం అనే ముసుగు వేసుకుని, ఆమె అందంగా లేక పోయినా పెండ్లిచేసుకుంటానని అరించాడు” అన్నాడు అప్పలావు. జేబులో నిన్ను సగం తాగి ఆరిపేసిన బీడీ మళ్ళా వెలిగించుకున్నాడు.

“మరి మొదట తిరస్కరించినపెండ్లికి యొగుకు వాప్సకుంకి?”

“అక్కడికే నేను వస్తున్నాను సవరాజూ! సుందరికి వచ్చిన సంబంధాలు గొప్పవే వచ్చాయి. కానీ ఏవీ ఆమె మనస్సుని ఆకరించలేదు. ఆ వచ్చిన సంబంధాలన్నీ తన తండ్రిలా వరాంతర వివాహాలు చేసుకున్న కుటుంబాలనుండి వచ్చినవే. సుందరి మనస్తత్వం వేరు. ఆమె చూసిన వరుల ఫోటోల్లో తనకు కావల్సిన మనిషి దొరకలేదు. ఆ వరుల కయినా ఏ ఉద్యోగమో, వ్యాపారమో తప్ప ప్రత్యేకమయిన అభిప్రాయాలు అభిరుచులు లేవు. చాలాన్ని తిరస్కరించిన కొద్దిరోజుల్లో అతను రామేశ్వరావు అభినందన సభలో పాల్గొనడం అతను రామేశ్వరరావును అనుకరించి బ్రహ్మాండమైన అభినయం చేయడంలో సుందరి కళ్ళకు, ఆ మహా నటుడు తన యెదుట వున్నట్టే అనుభూతి కలిగింది. ఆ అనుభూతిని శాశ్వతం చేసుకోవాలని ఆశపడి, అతన్ని మొదట తిరస్కరించినా పెండ్లి చేసుకుంది. కానీ నాకు తెలిసినంత వరకూ సుందరి చాలాన్ని ముందు ప్రేమించలేదు. పెండ్లి అయిన తరువాతి ప్రేమిస్తే ప్రేమించవచ్చు, తప్పనిసరి కాబట్టి. ఇదీ సుందరి సెకో యెనాలిసిస్” అన్నాడు.

“భారతి” లో లత

గెలుపొందిన ఎమ్మెల్యేలా వుండాలని మనస్సు. సవరాజు నీరసంగా నిట్టూర్చాడు.

“చాలా చిరుగా చెప్పాను. కనీసం ఆ మనిషెవరో చెప్ప” అడిగాడు అప్పలావు. సవరాజు ముఖమీద రంగు వెలసిన చిరునవ్వు పెదవులవరకూ వచ్చి ఆగిపోయింది.

“నువ్వు చెప్పలేవని నాకు తెలుసు సవరాజూ. వాడెవడో ఈ కారు అద్దంలో చూడు కన్పిస్తాడు. ఇంద నీ కారు తాళాలు. గుడివీధిలో కోటీశ్వర రావు అప్పిస్తానన్నాడు. అక్కడికి వెళ్ళాలి. రెండు నెలల తర్వాత మళ్ళా కలుసుకుందాం” అని కారు డోర్ తెరిచి కేక కంధనంత దూరం పారిపోయాడు, అప్పలావు, కనీసం వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా.

సవరాజు ఓడిపోయానన్న కోపంతో కారు స్టార్టుచేస్తూ అద్దంలోకి చూసాడు